

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO

Rzeszów, dnia 5 kwietnia 2022 r.

Poz. 1488

WYROK NR II SA/RZ 611/21 WOJEWÓDZKIEGO SĄDU ADMINISTRACYJNEGO W RZESZOWIE

z dnia 20 lipca 2021 r.

Sentencja

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Rzeszowie w składzie następującym: Przewodniczący SWSA Piotr Godlewski Sędziowie WSA Elżbieta Mazur - Selwa WSA Maciej Kobak /spr./ po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 20 lipca 2021 r. sprawy ze skargi Prokuratora Rejonowego w Nisku na uchwałę Rady Miejskiej w Nisku z dnia 18 grudnia 2018 r. nr III/23/18 w przedmiocie regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków na terenie Gminy i Miasta Nisko I. stwierdza nieważność § 6, § 7, § 11 ust. 2, § 13 ust. 6, załącznika do uchwały Rady Miejskiej w Nisku z dnia 18 grudnia 2018 r. nr III/23/18 II. w pozostałej części skargę oddala

Uzasadnienie

Przedmiotem skargi Prokuratora Rejonowego w Nisku (dalej w skrócie: "Prokurator") jest uchwała Nr III/23/18 Rady Miejskiej w Nisku (dalej w skrócie: "Rada Miejska") z dnia 21 stycznia 2019 r. w sprawie uchwalenia regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków. Stan faktyczny sprawy ze skargi na powyższą uchwałę przedstawia się następująco. Rada Miejska uchwałą Nr III/23/18 z dnia 21 stycznia 2019 r., działając na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t. j. Dz. U. z 2018 r., poz. 994 z późn. zm. – dalej w skrócie: "u.s.g."), art. 19 ust. 3 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzeniu ścieków (t. j. Dz. U. z 2018 r., poz. 1152 z późn. zm. – dalej w skrócie: "u.z.z.w.") oraz art. 8 ustawy z dnia 27 października 2017 r. o zmianie ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzeniu ścieków oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2017 r., poz. 2180) - uchwaliła Regulamin dostarczania wody i odprowadzania ścieków dla Gminy i Miasta Nisko (dalej w skrócie: "Regulamin"). W dniu 10 marca 2021 r. do Urzędu Gminy i Miasta w Nisku wpłynęła skarga Prokuratora na ww. uchwałę w zakresie § 6, § 7, § 10 ust. 2, § 11 ust. 2, § 13 ust. 6 Regulaminu. Zaskarżonej uchwale Prokurator zarzucił istotne naruszenie prawa, a to: 1) art. 19 ust. 5 pkt 2 i 5 u.z.z.w. poprzez przekroczenie delegacji ustawowej i określenie w § 6 oraz § 7 Regulaminu formy i treści wniosku o zawarcie umowy o zaopatrzenie w wodę lub odprowadzanie ścieków z przedsiębiorstwem wodociągowo-kanalizacyjnym, w sytuacji, gdy z przywołanych przepisów nie wynika uprawnienie dla rady miejskiej do określenia w regulaminie formy i treści wniosku o zawarcie takiej umowy; 2) art. 19 ust. 5 pkt 2 i 5 u.z.z.w. poprzez przekroczenie delegacji ustawowej i określenie w § 10 ust. 2 Regulaminu formy i treści wniosku o przyłączenie, w sytuacji, gdy z przywołanych przepisów nie wynika uprawnienie dla rady miejskiej do określenia w regulaminie formy i treści wniosku o przyłączenie do sieci; 3) art. 19 ust. 5 pkt 4 u.z.z.w. poprzez przekroczenie delegacji ustawowej i określenie w § 11 ust. 2 Regulaminu sytuacji, w których przedsiębiorstwo ma prawo odmówić przyłączenia do sieci, w sytuacji, gdy stosownie do przywołanego przepisu w regulaminie mogą być określone jedynie warunki przyłączenia do sieci; 4) art. 19 ust. 5 pkt 7 u.z.z.w. poprzez przekroczenie delegacji ustawowej i określenie w § 13 ust. 6 Regulaminu okoliczności pozwalających na ograniczenie lub wstrzymanie świadczenia usług, w sytuacji, gdy wskazany przepis uprawnia radę miejską jedynie do określenia sposobu postępowania w przypadku niedotrzymania ciągłości dostaw wody i odprowadzania ścieków. Wobec powyższych zarzutów Prokurator wniósł o stwierdzenie nieważności

zaskarżonej uchwały w części dotyczącej § 6, § 7, § 10 ust. 2, § 11 ust. 2, § 13 ust. 6 Regulaminu. W uzasadnieniu skargi Prokurator dokonał omówienia poszczególnych zarzutów i przytoczył orzeczenia sądów administracyjnych na poparcie swojego stanowiska. W odpowiedzi na skargę Burmistrz Gminy i Miasta Nisko (dalej w skrócie: "Burmistrz") wniósł o jej oddalenie oraz o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania. Burmistrz stwierdził, że przepis art. 19 ust. 5 u.z.z.w. określa prawa i obowiązki przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego oraz odbiorców usług. Z brzmienia tego przepisu wynika, że katalog ten jest otwarty, a zatem ustawodawca określił minimalny zakres treści uchwały. W zaskarżonym Regulaminie zostały doprecyzowane kwestie związane z warunkami i trybem zawierania umów, nie można więc mówić, że nastąpiło przekroczenie delegacji ustawowej. Regulamin jest aktem prawa miejscowego o charakterze powszechnie obowiązującym, ale też pełni rolę informacyjną. Adresat normy prawnej będzie realizował swoje prawa czy obowiązki bez korzystania z innych źródeł, zważywszy na fakt, że przeciętny mieszkaniec Gminy nie posiada wiedzy prawnej. Burmistrz wskazał, że przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne jest zobowiązane do zawarcia umowy na podstawie złożonego wniosku. Może go zindywidualizować poprzez umieszczenie we wniosku danych określonych w § 6 i § 7 Regulaminu. Zdaniem Burmistrza treść art. 19 ust. 5 pkt 2 u.z.z.w. należy oceniać i analizować przez pryzmat art. 6 ust. 1 i 2 tej ustawy. Przedmiotowo istotne elementy treści czynności prawnej *essentialia negotii* będą stanowiły podstawę do zawarcia umowy, skonkretyzowania praw i obowiązków stron. Zapewni to jej kompleksowość, co więcej uchroni przed ewentualnymi pomyłkami co do podmiotu czy oznaczonej nieruchomości. Z podobnych względów za w pełni legalne Burmistrz uznaje żądanie we wniosku o przyłączenie nieruchomości do sieci wodociągowej lub kanalizacyjnej danych określających wnioskodawcę, takich jak m. in.: imię, nazwisko, adres nieruchomości, która ma być objęta przyłączeniem, rodzaj przyłączenia, planowaną ilość poboru wody, jej przeznaczenie itd. Przedsiębiorstwo świadczące usługi i dokonujące przyłączenia do sieci jest bowiem jednostką właściwą i najlepiej zorientowaną co do danych, które winny być zawarte we wniosku, o którym mowa w § 10 ust. 2 Regulaminu. Dalej Burmistrz stwierdził, że wskazany w art. 19 ust. 5 pkt 4 u.z.z.w. zwrot "warunki przyłączenia do sieci" należy interpretować szeroko, co oznacza możliwość wskazania w oddzielnym katalogu przesłanek odmowy przyłączenia do sieci. Dlatego też postanowienie § 11 ust. 2 Regulaminu nie narusza przepisów prawa. Ponadto Burmistrz wskazał, że zaskarżona uchwała poddana została nadzorowi Wojewody, który nie zakwestionował jej legalności. Również Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Rzeszowie Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie w opinii z dnia 25 października 2018 r. nie kwestionował zapisów Regulaminu. W ocenie Burmistrza gdyby nawet uznać uchybienia podnoszone przez Prokuratora za trafne, to i tak mają one charakter nieistotnych. Wojewódzki Sąd Administracyjny zważył, co następuje: Na wstępie wyjaśnić należy, że istota sądowej kontroli administracji publicznej sprowadza się do ustalenia czy w określonym przypadku, jej organy dopuściły się kwalifikowanych naruszeń prawa. Sąd administracyjny sprawuje swą kontrolę pod względem zgodności z prawem, jeżeli ustawy nie stanowią inaczej - art. 1 § 2 ustawy z 25 lipca 2002 r. - Prawo o ustroju sądów administracyjnych (t. j. Dz. U. z 2021 r., poz. 137). Zakres tej kontroli wyznacza przepis art. 134 ustawy z 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t. j. Dz. U. z 2019 r., poz. 2325 z późn. zm. – dalej w skrócie: "p.p.s.a."). W szczególności sąd rozstrzyga w granicach sprawy nie będąc jednak związany zarzutami i wnioskami skargi oraz powołaną podstawą prawną. Z uwagi na przedmiot skargi wniesionej przez Prokuratora, przypomnieć należy, że na mocy art. 147 § 1 p.p.s.a. sąd uwzględniając skargę na uchwałę lub akt, o których mowa w art. 3 § 2 pkt 5 i 6, stwierdza nieważność tej uchwały lub aktu w całości lub w części albo stwierdza, że zostały wydane z naruszeniem prawa, jeżeli przepis szczególny wyłącza stwierdzenie jej nieważności. Przepis powyższy stosować należy wraz z art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t. j. Dz. U. z 2021 r., poz. 1372 - dalej w skrócie: "u.s.g."), zgodnie z którym uchwała lub zarządzenie organu gminy sprzeczne z prawem są nieważne. Natomiast w myśl art. 91 ust. 4 u.s.g., w przypadku nieistotnego naruszenia prawa organ nadzoru nie stwierdza nieważności uchwały, ograniczając się do wskazania, iż uchwałę lub zarządzenie wydano z naruszeniem prawa. Oznacza to, że tylko w przypadku istotnego naruszenia prawa, sąd administracyjny uprawniony jest do stwierdzenia nieważności uchwały organu gminy na podstawie art. 147 § 1 p.p.s.a. Innymi słowy, naruszenie prawa o charakterze nieistotnym nie może skutkować stwierdzeniem nieważności kontrolowanej uchwały. Wobec braku ustawowej definicji pojęcia "istotnego naruszenia prawa", w orzecznictwie sądowoadministracyjnym wypracowano pogląd, że są to takie naruszenia prawa jak: naruszenie przepisów wyznaczających kompetencję do podejmowania uchwał, przepisów wyznaczających podstawę prawną podejmowania uchwał, przepisów prawa ustrojowego i prawa materialnego oraz przepisów regulujących procedurę podejmowania uchwał. Dodatkowo Sąd wskazuje, że jedną z podstaw prawnych skargi Prokuratora jest art. 2 w zw. z art. 70 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. - Prawo o prokuraturze (t. j. Dz. U. z 2021 r., poz. 66). W myśl art. 70 ww. ustawy, jeżeli uchwała lub zarządzenie organu samorządu terytorialnego albo rozporządzenie wojewody są niezgodne z prawem, prokurator zwraca się do organu, który

je wydał, o ich zmianę lub uchylenie albo kieruje wnioskiem o ich uchylenie do właściwego organu nadzoru; w przypadku uchwały lub zarządzenia organu samorządu terytorialnego prokurator może także wystąpić o stwierdzenie ich nieważności do sądu administracyjnego. Natomiast według art. 8 § 1 p.p.s.a., Prokurator oraz Rzecznik Praw Obywatelskich mogą wziąć udział w każdym toczącym się postępowaniu, a także wnieść skargę, skargę kasacyjną, zażalenie oraz skargę o wznowienie postępowania, jeżeli według ich oceny wymagają tego ochrona praworządności lub praw człowieka i obywatela. W takim przypadku przysługują im prawa strony. Przedmiotem niniejszej skargi Prokurator uczynił niektóre z przepisów wyrażonych w uchwale Nr III/23/18 Rady Miejskiej w Nisku z dnia 21 stycznia 2019 r. w sprawie uchwalenia regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków. Wyraźnym zakresem skargi objęto postanowienia zawarte w § 6, § 7, § 10 ust. 2, § 11 ust. 2, § 13 ust. 6 Regulaminu stanowiącego załącznik do ww. uchwały. Podstawą prawną zaskarżonej uchwały jest m. in. ustawa z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzeniu ścieków (u.z.z.w.). Zgodnie z art. 19 ust. 1 u.z.z.w. rada gminy, na podstawie projektów regulaminów dostarczania wody i odprowadzania ścieków opracowanych przez przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne, przygotowuje projekt regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków oraz przekazuje go do zaopiniowania organowi regulacyjnemu, zawiadamiając o tym przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne. Zgodnie z art. 19 ust. 3 u.z.z.w. rada gminy uchwała regulamin dostarczania wody i odprowadzania ścieków. Regulamin dostarczania wody i odprowadzania ścieków jest aktem prawa miejscowego (art. 19 ust. 4 u.z.z.w.). Natomiast zgodnie z art. 19 ust. 5 u.z.z.w. regulamin dostarczania wody i odprowadzania ścieków określa prawa i obowiązki przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego oraz odbiorców usług, w tym: 1) minimalny poziom usług świadczonych przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne w zakresie dostarczania wody i odprowadzania ścieków; 2) warunki i tryb zawierania umów z odbiorcami usług; 3) sposób rozliczeń w oparciu o ceny i stawki opłat ustalone w taryfach; 4) warunki przyłączania do sieci; 5) warunki techniczne określające możliwości dostępu do usług wodociągowo-kanalizacyjnych; 6) sposób dokonywania przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne odbioru wykonanego przyłącza; 7) sposób postępowania w przypadku niedotrzymania ciągłości usług i odpowiednich parametrów dostarczanej wody i wprowadzanych do sieci kanalizacyjnej ścieków; 8) standardy obsługi odbiorców usług, w tym sposoby załatwiania reklamacji oraz wymiany informacji dotyczących w szczególności zakłóceń w dostawie wody i odprowadzaniu ścieków; 9) warunki dostarczania wody na cele przeciwpożarowe. W pierwszej kolejności Sąd stwierdza, że słusznie Prokurator zarzucił, że przekroczenie delegacji ustawowej, określonej w art. 19 ust. 5 pkt 2 u.z.z.w., nastąpiło w odniesieniu do postanowień zawartych w § 6 i § 7 Regulaminu. Przepisy te określają, jakie elementy winien zawierać wniosek o zawarcie umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków z przedsiębiorstwem kanalizacyjnym (§ 6) oraz wniosek właściciela lub zarządcy budynku wielolokalowego lub budynków wielolokalowych o zawarcie umowy o zaopatrzenie w wodę przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne z osobą korzystającą z lokalu (§ 7). Zgodnie z art. 6 ust. 2 u.z.z.w. przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne jest obowiązane do zawarcia umowy o zaopatrzenie w wodę lub odprowadzanie ścieków z osobą, której nieruchomość została przyłączona do sieci i która wystąpiła z pisemnym wnioskiem o zawarcie umowy. Oznacza to, że jedynym wymogiem dotyczącym wniosku o zawarcie umowy jest obowiązek zachowania formy pisemnej takiego wniosku. Nie jest zatem dopuszczalne, aby Rada Miejska wprowadzała w akcie prawa miejscowego dodatkowe elementy, od istnienia których uzależniałaby przyjęcie takiego wniosku do realizacji. Natomiast wskazane w art. 19 ust. 5 pkt 2 u.z.z.w. "warunki i tryb zawierania umów z odbiorcami usług" należy rozumieć, jako określenie warunków niezbędnych do zawarcia umowy, czyli takich, które muszą zostać spełnione, aby strony mogły skutecznie zawrzeć umowę. Zakres delegacji ustawowej nie obejmuje uprawnienia do określenia w regulaminie formy i treści wniosku o zawarcie umowy. W związku z tym należy stwierdzić, że regulacja § 6 i § 7 Regulaminu wykracza poza zakres delegacji ustawowej wynikającej z art. 19 ust. 5 pkt 2 ustawy (tak również m. in. w wyrokach WSA w Warszawie z dnia 21 maja 2020 r., VIII SA/Wa 122/20; WSA w Kielcach z dnia 11 marca 2021 r., I SA/Ke 54/21, WSA w Olsztynie z dnia 20 sierpnia 2020 r., II SA/Ol 217/20). Inaczej natomiast należało ocenić pod względem zgodności z prawem kwestionowany przez Prokuratora § 10 ust. 2 Regulaminu, w którym określono, jakie elementy powinien zawierać wniosek osoby ubiegającej się o przyłączenie do sieci wodociągowej lub kanalizacyjnej. Sąd wskazuje, że delegacja ustawowa z art. 19 ust. 5 pkt 4 u.z.z.w. nakłada obowiązek określenia w regulaminie dostarczania wody i odprowadzania ścieków warunków przyłączania do sieci. Natomiast art. 15 ust. 4 u.z.z.w. stanowi, że przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne jest obowiązane przyłączyć do sieci nieruchomość osoby ubiegającej się o przyłączenie nieruchomości do sieci, jeżeli są spełnione warunki przyłączenia określone w regulaminie, o którym mowa w art. 19, oraz istnieją techniczne możliwości świadczenia usług. Oznacza to, że uprawnienie do określenia warunków przyłączania do sieci zostało przekazane radzie gminy w regulaminie, a ustawodawca nie uregulował w sposób szczegółowy kwestii dotyczących tej materii. A zatem to na radzie gminy w ramach

delegacji ustawowej z art. 19 ust. 5 pkt 4 u.z.z.w. spoczywa ciężar określenia warunków przyłączania do sieci, które w dalszej perspektywie będą pozwalały ocenić na kolejnym etapie procesu przyłączenia, czy w stosunku do konkretnego odbiorcy istnieją techniczne możliwości przyłączenia. W niniejszej sprawie w zakwestionowanym § 10 ust. 2 Regulaminu Rada Miejska określiła, że wniosek o przyłączenie nieruchomości do sieci wodociągowej lub kanalizacyjnej powinien zawierać, w szczególności: 1) imię i nazwisko (nazwę) wnioskodawcy, względnie sposób reprezentacji wnioskodawcy wraz z dokumentem (lub jego kopią) potwierdzającym jej prawidłowość, a w razie działania wnioskodawcy przez przedstawiciela - podstawę umocowania, adres do korespondencji, 2) adres nieruchomości, która ma być przyłączona, 3) rodzaj przyłącza (wodociągowe, kanalizacyjne), 4) planowaną wielkość poboru wody, jej przeznaczenie lub planowaną ilość odprowadzanych ścieków i określenie ich rodzaju, a w przypadku ścieków przemysłowych - wskazanie przewidywanej ilości i jakości odprowadzanych ścieków oraz dane o przewidywanym sposobie podczyszczania. W ocenie Sądu określenie w § 10 ust. 2 Regulaminu ww. elementów, jakie powinien zawierać wniosek o przyłączenie do sieci, mieści się w delegacji ustawowej wynikającej z art. 19 ust. 5 pkt 4 u.z.z.w. Przekazanie tych danych we wniosku ma bowiem służyć umożliwieniu wydania przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne warunków przyłączenia do sieci dla podmiotu ubiegającego się o przyłączenie. W § 10 ust. 2 Regulaminu określono ogólne dane, jakie należy podać we wniosku (w szczególności dotyczące planowanej wielkości poboru wody i ilości odprowadzanych ścieków), w celu umożliwienia oceny co do możliwości wydania warunków przyłączenia dla konkretnego odbiorcy. Uregulowanie to mieści się w ramach delegacji ustawowej z art. 19 ust. 5 pkt 4 u.z.z.w., a zatem skarga w tym zakresie nie zasługuje na uwzględnienie. O zasadności powyższego wniosku świadczy również porównanie zmian prawnych w zakresie dotyczącym określenia przez ustawodawcę warunków przyłączenia do sieci. Na mocy art. 7 pkt 1 ustawy z dnia 13 lutego 2020 r. o zmianie ustawy - Prawo budowlane oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2020 r., poz. 471) do u.z.z.w. wprowadzono art. 19a, który w ust. 4 przewiduje, jakie elementy obligatoryjnie powinien zawierać wniosek o wydanie warunków przyłączenia do sieci. Niemniej jednak art. 19a na mocy ww. ustawy zmieniającej wszedł w życie 19 września 2020 r. Zgodnie zaś z art. 35 tej ustawy, w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy rady gmin dostosują treść regulaminów dostarczania wody i odprowadzania ścieków obowiązujących na obszarze ich właściwości do przepisów ustawy zmienianej w art. 7 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą (ust. 2). Warunki przyłączenia do sieci wodociągowej lub kanalizacyjnej wydane przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne przed wejściem w życie niniejszej ustawy zachowują ważność przez okres 2 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy (ust. 3). W związku z powyższym rozdział dotyczący warunków przyłączania do sieci, w tym kontrolowany § 10 ust. 2 Regulaminu winien być dostosowany do wskazanej powyżej nowelizacji w terminie do 19 września 2021 r. Należy natomiast zgodzić się z zarzutem Prokuratora dotyczącym § 11 ust. 2 Regulaminu, zgodnie z którym przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne ma prawo odmówić przyłączenia odbiorcy usług do sieci, jeżeli nie istnieją techniczne możliwości świadczenia usług zaopatrzenia w wodę lub odprowadzania ścieków (pkt 1) lub jeśli wskutek przyłączenia warunki świadczenia usług przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne pogorszą się do tego stopnia, że niemożliwe będzie zachowanie minimalnego poziomu świadczonych usług w zakresie dostarczania wody i odprowadzania ścieków (pkt 2). Zgodnie z treścią art. 19 ust. 5 pkt 4 u.z.z.w. regulamin winien określać warunki przyłączenia do sieci. Wynika z tego, że rada gminy nie ma kompetencji do określenia przesłanek negatywnych, tzn. odmowy przyłączenia nieruchomości do sieci, lecz do określenia warunków, które należy spełnić, aby nieruchomość została do sieci przyłączona (tak również przykładowo w wyrokach: WSA w Poznaniu z dnia 19 września 2013 r., IV SA/Po 425/13, WSA w Warszawie z dnia 21 maja 2020 r., VIII SA/Wa 122/20). Sąd wskazuje, że zgodnie z art. 15 ust. 4 u.z.z.w. przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne jest zobowiązane przyłączyć do sieci nieruchomość osoby ubiegającej się o przyłączenie nieruchomości do sieci, jeżeli są spełnione warunki przyłączenia określone w regulaminie, o którym mowa w art. 19, oraz istnieją techniczne możliwości świadczenia usług. W świetle regulacji ustawowych przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne ma więc wyłącznie uprawnienie do wydania warunków technicznych przyłączenia do sieci, a następnie dokonania odbioru wykonanego przyłącza, co ma służyć sprawdzeniu zgodności stanu faktycznego z wydanymi warunkami. Z art. 15 ust. 4 u.z.z.w. wynika wyraźnie obowiązek przedsiębiorstwa przyłączenia do sieci nieruchomości, o ile zostały spełnione powyższe warunki. Gmina nie ma kompetencji do określenia w regulaminie przesłanek negatywnych, tzn. odmowy przyłączenia nieruchomości do sieci. Zgodnie z art. 19 ust. 5 pkt 4 i 5 u.z.z.w. regulamin dostarczania wody i odprowadzania ścieków ma określać warunki przyłączania do sieci oraz warunki techniczne określające możliwość dostępu do usług wodociągowo-kanalizacyjnych. A zatem w ramach delegacji ustawowej z art. 19 ust. 5 pkt 4 i 5 u.z.z.w. regulamin ma określić jedynie warunki przyłączenia do sieci tak, aby możliwe było zastosowanie art. 15 ust. 4 ustawy. Należy stwierdzić, że odbiorca usług w wypadku spełnienia określonych w regulaminie warunków ma podstawy oraz prawo oczekiwać, że jego wniosek o przyłączenie do

sieci zostanie uwzględniony. Reasumując § 11 ust. 2 Regulaminu istotnie narusza przepisy prawa, co uzasadnia stwierdzenie jego nieważności. Sąd podziela również zarzut dotyczący § 13 ust. 6 Regulaminu, jako wprowadzonego z przekroczeniem delegacji ustawowej. W § 13 ust. 6 Regulaminu Rada Miejska postanowiła, że przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne ma prawo ograniczyć lub wstrzymać świadczenie usług wyłącznie z ważnych powodów, w szczególności, jeżeli jest to uzasadnione potrzebą ochrony zdrowia lub życia ludzkiego, środowiska naturalnego, potrzebami przeciwpożarowymi, a także przyczynami technicznymi. Nie zwalnia to przedsiębiorstwa z obowiązku zastosowania wszelkich dostępnych mu sposobów dla złagodzenia tych uciążliwości dla odbiorców. Zgodnie natomiast z art. 19 ust. 2 pkt 7 u.z.z.w. regulamin dostarczania wody i odprowadzania ścieków winien określać sposób postępowania w przypadku niedotrzymania ciągłości usług i odpowiednich parametrów dostarczanej wody i wprowadzanych do sieci kanalizacyjnej ścieków. Oznacza to, że w regulaminie Rada Miejska była władna określić sposób postępowania w przypadku niedotrzymania ciągłości usług i odpowiednich parametrów dostarczanej wody i wprowadzanych do sieci kanalizacyjnej ścieków, nie zaś przypadki, w których dostawca usług ma prawo wstrzymania lub ograniczenia zaopatrzenia w wodę i odbioru ścieków. Co istotne, katalog sytuacji, w jakich przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne może odciąć dostawę wody lub zamknąć przyłącze kanalizacyjne, został enumeratywnie wymieniony w art. 8 ust. 1 u.z.z.w. Wskazanie w regulaminie dodatkowych stanów faktycznych, innych niż zawarte w ustawie, w których przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne może wstrzymać lub ograniczyć dostawy wody lub odbiór ścieków, jest przekroczeniem delegacji ustawowej zawartej w art. 19 ust. 2 pkt 7 u.z.z.w. (tak również m. in. w wyrokach: WSA w Kielcach z dnia 19 lutego 2020 r., II SA/Ke 1039/19, WSA w Rzeszowie z dnia 6 marca 2018 r., II SA/Rz 1288/17). Na marginesie Sąd wskazuje, że w orzecznictwie zwrócono uwagę, że zapis regulaminu o kwestionowanej treści – by czynić zadość upoważnieniu zawartemu w art. 19 ust. 2 pkt 7 u.z.z.w. – winien wskazywać ewentualne sytuacje, w których informowanie o wstrzymaniu dostaw wody czy odprowadzania ścieków spowodowane sytuacjami nadzwyczajnymi, niezależnymi od przedsiębiorstwa, nastąpić może z odstępstwami od zasad informowania przewidzianych w innym przepisie regulaminu. Jedynie taki zapis – zwalniający przedsiębiorstwo z obowiązku wcześniejszego informowania odbiorców usług o nagłych przerwach w dostawach wody – byłby możliwy do zaakceptowania (por. np. wyrok WSA w Poznaniu z dnia 14 marca 2019 r., II SA/Po 43/19). Analizowany § 13 ust. 6 Regulaminu sformułowany został jednak inaczej, tj. w sposób wprowadzający dodatkowy katalog sytuacji nadzwyczajnych dających podstawę do wstrzymania zaopatrzenia w wodę i odprowadzania ścieków wbrew generalnemu upoważnieniu ustawowemu. Z przedstawionych powyżej względów Sąd na podstawie art. 147 p.p.s.a. stwierdził nieważność § 6, § 7, § 11 ust. 2, § 13 ust. 6 Regulaminu jako załącznika do zaskarżonej uchwały (pkt I wyroku), natomiast na podstawie art. 151 p.p.s.a. oddalił skargę w zakresie zaskarżenia § 10 ust. 2 Regulaminu (pkt II wyroku).